

Men då emot hvarje som helst förslag i sådan rigtning utan tvifvel möta betydande svårigheter, och då det dessutom är vida lättare att känna ett ondt än råda bot därför, skola vi ej tillåta oss framkomma med några bestämda lagförslag i ämnet, men åtnöja oss med att väcka uppmärksamheten härpå och gifva anledning till diskussion härom till frågans framtida lösning. Men så mycket torde dock redan nu få anses tillåtligt att anhålla om utredning af denna viktiga fråga. Vördsammast hemställa vi alltså, att Riksdagen, derest syftet af denna motion gillas, ville besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t af innehåll,

att Kongl. Maj:t täcktes låta omarbete alla lagstyganden om borgen och efter frågans utredning framlägga förslag till ny lagstiftning i ämnet.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

Johan Petersson
i Boestad.

O. W. Redelius.

N:o 41.

Af herr **G. W. Svensson** i Rydaholm, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förändradt sätt för utbetalning af pensioner från folkskolelärares pensionsinrättning m. m.

Det torde icke vara för mycket begärtd, att pensionärer i såväl folkskolelärares pensionsinrättning som folkskolelärares enke- och pupillkassa få oafkortadt åtnjuta den dem tillerkända pensionen. Det är emellertid faktum att så icke är förhållandet. Kommissionär måste anlitas, arfvode och porto bekostas. Jag har mig bekant, att en pensionerad skollärare i och för pensionens utbekommande nödgas utbetala 5 à 6 kronor årligen, derest pensionären icke är boende i utbetalningsortens omedelbara närhet. Samma är förhållandet med pensionärer i enke- och pupillkassan. Ehuru

dessa omkostnader icke äro stora, äro de dock af betydelse för ifrågasvarande personer, hvilkas ekonomiska ställning i allmänhet är allt annat än god. Hvert enda öre måste tillvaratagas och väl användas. Frågan, ehuru ringa, torde därför förtjena så mycken uppmärksamhet, att man finner en ändring till pensionärernas förmån böra ega rum, så att de utan någon som helst kostnad kunde få lyfta sina pensioner hos pastor i den församling, hvarest de äro bosatte. Om detta sätt utan olägenhet kan praktiseras då det är fråga om pensioners utbetalande till presternas enkor och barn, så borde det lika lätt kunna tillämpas i fråga om de pensionärer, som här åsyftas.

På grund af hvad jag nu anfört tager jag mig friheten föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådan anordning, att pensionärer i såväl folkskolelärnarnes pensionsinrättning som folkskolelärnarnes enke- och pupillkassa måtte, om de det begära, få lyfta sina pensioner hos pastor i den församling, der de äro bosatte.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

G. W. Svensson.
